

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 10/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА и др, због прекршаја из члана 326. став 1. тачка 60. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног правног лица „ББ“ ДОО Београд – адвоката Бранислава Ранкова, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Суботици Пр бр.4-7877/23 од 11.04.2025. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-310 Прж.бр.9603/25 од 08.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 03. септембра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног правног лица „ББ“ ДОО Београд – адвоката Бранислава Ранкова, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Суботици Пр бр.4-7877/23 од 11.04.2025. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-310 Прж.бр.9603/25 од 08.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Суботици Пр бр.4-7877/23 од 11.04.2025. године окривљени АА, у својству одговорног лица у окривљеном правном лицу оглашен је одговорним због прекршаја у продуженом трајању из члана 326. став 1. тачка 60. у вези члана 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима у вези члана 247. став 1. истог закона, а окривљено правно лице „ББ“ ДОО Београд оглашено је одговорним због извршења прекршаја у продуженом трајању из члана 326. став 1. тачка 60. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које прекршаје су осуђени и то окривљени АА на новчану казну у износу од 6.000,00 динара, а окривљено правно лице „ББ“ ДОО Београд на новчану казну у износу од 60.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљено правно лице изречену новчану казну дужно платити у року од 15 од дана правноснажности пресуде, те да ће се у супротном казна наплатити принудним путем, као и да плати паушални износ од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-310 Прж.бр.9603/25 од 08.07.2025. године, усвајањем жалбе браниоца окривљених, пресуда Прекршајног суда у Суботици Пр бр.4-7877/23 од 11.04.2025. године, преиначена је тако што су окривљени АА и окривљено правно лице „ББ“ ДОО Београд на основу члана 250. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима ослобођени одговорности да су извршили, и то окривљени АА три прекршаја из члана 326. став 1. тачка 60. у вези члана 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а окривљено правно лице три прекршаја из члана 326. став 1. тачка 60. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер није доказано да су учинили прекршаје због којих је поднет захтев за покретање прекршајног поступка.

Истом пресудом одређено је да трошкове прекршајног поступка сноси Прекршајни суд у Суботици, који је водио поступак.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА и окривљеног правног лица „ББ“ ДОО Београд – адвокат Бранислав Ранков, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба из члана 264. став 1. тачка 3) у вези члана 263. тачка 1. Закона о прекршајима и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 263. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Наиме, одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости, а одредбом става 2. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произлази да је у прекршајном поступку само Републички (сада Врховни) јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости, а такво овлашћење ниједном законском одредбом није дато другим процесним субјектима, па ни окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да нема сходне примене Законика о кривичном поступку о томе ко је овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука у прекршајном поступку, већ да је на то овлашћен искључиво Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима, те имајући у виду да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео бранилац окривљених који по закону на то није овлашћен, то је Врховни суд нашао да предметни захтев није дозвољен, је је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са изнетих разлога, а на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић